No. 36. 1822.

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 7 SEPTEMBER.

PUBLICATIE.

De Referendaris der 1ste Klasse, bij Besluit van Zijne Majesteit van den 23 dezer n°. 106, ten gevolge van het aan den Heer Staatsraad *B. J. Holvoet* verleend verlof, belast zijnde met de provisionele waarneming der Functien van Gouverneur van Noord-Braband, maakt bij deze aan alle in- en opgezetenen derzelve Provincie bekend, dat hij, op heden, de waarneming dier Functien op zich genomen heeft; en inviteert voorts alle de fungerende Besturen, Kollegien en Ambtenaren in deze Provincie, om met de hiertoe betoonde vlijt, trouw en liefde de hun aanvertrouwde Posten te blijven vervullen, en daardoor de belangen van Koning en Vaderderland in het algemeen, en van deze Provincie in het bijzonder, bevorderlijk te zijn.

Gelast wijders dat deze alomme in de Steden en Gemeenten dezer Provincie, op de gebruikelijke wijze, zal worden afgegekondigd en aangeplakt.

's Hertogenbosch den 31 *Augustus* 1822.

VAN VREDENBURGH.

NEDERLANDEN.

Breda den 4 September. Heden, de bepaalde dag tot het vieren der jaarlijksche *promotie* onzer latijnsche schooljeugd zijnde, werd deze plegtigheid door den WelEd. zeer Gel. Rector *A. L. Kaldenbach*, met eene zeer gepaste inleiding geopend: *De Honesta nominis Fama*. Dit verrigt zijnde, werd de veelbelovende jongeling, *F. Revixit van Naerssen*, met zeer veel lof, tot de akademische lessen bevorderd en met eenen schoonen eereprijs beschonken, doende hij eene, door hem zelven bewerkte, redevoering: *Pro Fabulis et Apologis*.

Vervolgens werden nog de volgende jongelingen met aanzienlijke prijzen beschonken en tot hoogere klassen en rangen bevorderd, namelijk: *C. Langeweg*, *C. F. Hartmann*, *J. C. Betz*, *J. C. C. Pels Rijcken* en *H. F. de Grez*; terwijl aan *G. C. C. Pels Rijcken* een vereerend getuigschrift, om zijne gemaakte vorderingen in de geschiedkunde, onder het opzigt en wel ingerigt onderwijs van den waardigen en kundigen Hr. *W. H. Janssen*, gegeven werd; wordende ook met een getuigschrift beschonken *W. E. W. K. F. Hardij*, om zijnen betoonden ijver in het beoefenen van de beginselen der Latijnsche Taal; welke allen hunne dankbetuigingen aan H. H. Curatoren voor de ontvangene eeregeschenken, zoo in rijm als onrijm, tot genoegen eener groote menigte aanschouwers en toehoorders van allerlei rang en staat, met veel bevalligheid en eene gepaste vrijmoedigheid hebben uitgesproken.

Voorts is deze *Actus* met het gewoon orgelmuzijk, gelijk het begonnen en voortgezet was, geeindigd.

Breda den 7 September. Men leest in het *Journal de la Belgique* van den 20 Augustus ll., dat een Lid van het genootschap der Wetenschappen te Maastricht, den waarnemeren geoordeeld heeft te moeten herinneren, dat *Mercurius*, den 4den November dezes jaars, voorbij de schijf der zon zal gaan; dat het begin van dezen zamenstand zal plaats hebben, 54′ 34″ *na den middag*, ware tijd te Maastricht.

Jammer is het, dat deze herinnering zoo laat komt; het is te laat om een reisje naar onze tegenvoeters te ondernemen; — *Shakerleij* ondernam, ten dien einde, in 1651 een reisje naar Suratte; *Halleij* in 1677 naar St. Helena; en *De L'Isle* in 1740, naar Siberien.

Jammer is het; — veeligt ware de een of andere liefhebber aangespoord geworden, om een reisje naar Nieuw-Zeeland te ondernemen, ten einde dit Natuur-Verschijnsel, *na den middag*, waartenemen; terwijl het, helaas! bij ons niet voorvalt dan *na middernacht*.

Wij raden dus den Maastrichtenaar, zijne waarneming uittestellen tot den 5den Mei 1832, wanneer hij den overgang van *Mercurius* over de zon, in zijne geheele during, [die dan van bijna 6½ uren zijn zal], *na den middag*, op zijn gemak, te Maastricht, zal kunnen zien.

[Die er iets naders van wenscht te weten, leze de Astronomie van La Lande, t. 2. pag. 456, art. 2031. editie de 1792].

'sGravenhage den 5 September. In een onzer Zuidnederlandsche dagbladen leest men eenen brief uit Parijs, gedagteekend den 29 Augustus, in welken men, onder anderen, de navolgende zinsneden opmerkt:

„ Ons kabinet heeft aan de kabinetten van Weenen en St. petersburg doen te kennen geven, hoe zeer het geneigd zou zijn elk vijandelijk ontwerp tegen de constitutionelen van het Schiereiland te ondersteunen. Er werd hier reeds gesproken van een manifest, bij hetwelk *Ferdinand VII.* zou verklaard worden, zich in staat van gevangenschap te bevinden, en van het oogmerk om denzelven door geweld van wapenen te bevrijden. Ons legergesamte trok reeds langzaam, en zonder eenig geestdrift, naar de Zuidelijke grenzen; het opperbevel over hetzelve was aan den Prins *van Condé* opgedragen; Oostenrijk en Rusland moesten, gedurende dezen nieuwen kruistogt, de inwendige rust in Frankrijk waarborgen en dezelve, des noods, met hunne bajonetten handhaven; reeds zag men in het verschiet het despotismus in Spanje, en vervolgens ook in Portugal hersteld, de bevoorregte standen herrezen, de inquisitie met de magt bekleed om de liberalen te vonnissen Maar o, welk eene teleurstelling! welk een spijt! welk eene woede! Engeland weigert in dit alles de hand te leenen; hetzelve verzet zich tegen elke expeditie tegen de Spaanjaarden en Portugezen, welke het voortaan onder zijne getrouwe bondgenooten zal tellen, dewijl zij er in bewilligd hebben zijne handelsbelangen te bevorderen. Men is reeds op het punt van deswege een traktaat te sluiten, zonder dat de bekwame burggraaf *de Chateaubriant* er zelfs van is onderrigt geweest. In één woord, de bom was op het punt van los te barsten, toen de engelsche gezant te Parijs verklaard heeft, dat hij, op het eerste kanonschot tegen de constitutionelen van Spanje, dadelijk de hoofdstad zou verlaten. Men heeft dus de vervulling dezer zoo wel overlegde plannen moeten uitstellen, en men moet den uitslag van het Congres te Verona met geduld afwachten. De heer *de Montmorency*, onze minister van buitenlandsche zaken, begeeft zich als gevolmagtigde derwaarts; hij moet heden vertrekken De raad van state, die gewoonlijk des Woensdags bijeenkomst, is Dingsdag buitengewoon zamengeroepen geworden. De bijzonderheid duidt reeds genoegzaam het gewigt van het onderwerp aan, hetwelk in denzelven is behandeld geworden. Z. M. heeft den raad in persoon gepresideerd, en dezelve heeft bijna drie uren geduurd. De meerderheid is van gevoelen geweest, dat de door Engeland gegevene openingen in overweging moesten worden genomen. Men heeft ook het vraagpunt behandeld, of de nieuwe spaansche ambassadeur zou worden toegelaten; op hetzelve is eene bevestigende beslissing gevallen. Onze ultra's dobberen tusschen hoop en vrees.

Arnhem den 4 September. Het is voor genoegzaam zeker te houden, dat eerlang een congres staat gehouden te worden. Door wie en waarover? zijn de eerste vragen, welke zich opdoen.

De eerste schijnt reeds beantwoord: Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Pruissen en Rusland zullen de congreshouders zijn. Men noemt ze heden ten dage de vijf groote mogendheden; al de overige worden als kleine mogendheden beschouwd en op geene congressen geroepen. Dat zij zulks benijden moeten, is tot dus verre niet gebleken; maar niet te ontkennen is het, dat daardoor, de zaak als geringachting aangemerkt wordende, een heimelijke wrok bij dezelve kan ontstaan, die alles behalve dienstbaar is aan de plannen, welke men op de congressen beraamt. In de eerste jaren na den strijd der volken tegen den man, die de schrik van alle de vorsten van Europa was, juichte men het toe, dat aan een klein aantal voorname mogendheden, de hoofd-onderhandelingen van den vrede en deszelfs gevolgen waren overgelaten, daar zulks de overeenstemming bevorderlijk moest zijn; en niets was, uit hoofde van tijd en omstandigheden, gemakkelijker, dan de toetreding der overige mogendheden, grootere en kleinere, te verwerven tot de plannen, door de eerstgemelde vastgesteld. Sedert dien tijd echter, zijn de zaken tot haren eenvoudigen, natuurlijken toestand gekomen, de niet groot genoemde staten hebben hunne regten, zijn onafhankelijk, en moeten daarop naijverig zijn. Ziende, dat de naam van groote mogendheden een stelsel wordt, zou niets hen kunnen verhinderen, ook van den naam van kleine mogendheden een stelsel te maken, met andere woorden, een verbond te sluiten, dat al het geen op de congressen der groote mogendheden, zonder hunne medewerking, wordt besloten, voor zoo ver zij daarin maar eenigzins betrokken zijn, onveranderlijk door hen niet zal worden erkend. Maar zoo veel is er niet noodig: zoodra er wrok aan hunne zijde bestaat, zal de medewerking met die plannen flaauw, of liever ijdel wezen; en heeft er eene afzondering van eenige groote mogendheid plaats [iets, dat, naar den bekenden loop der ondermaansche zaken, zeker gebeurt en misschien spoediger dan men vermoedt] dan volgen zij die afzondering, en een klein genoemde staat wordt welligt de vijand van eenen grooten, daar hij anders deszelfs natuurlijke vriend zou wezen.

Zoo veel van de congreshoudende staten. Nu de vraag, waarover op het aanstaande congres zal gehandeld worden? Men kent de meening, welke in Oostenrijk, Pruissen en Rusland bij staatslieden de overhand heeft, dat namelijk alle verandering van bestuur, welke niet uit den vrijen wil van den landsheer voortvloeit, onwettig is. Op de geschiedenis is die regel der wettigheid van omwentelingen niet gegrond, en dezelve is ook, zoo wij meenen, naar den aard der dingen, onvatbaar voor eene standvastige toepassing. Men zegge vrij, dat het volk om den regent is, en niet de regent om het volk; waar het volk krachtig spreekt en handelt, verdwijnt die leer als eene rook; de wil des volks geschied en de natuur wettigt deszelfs instellingen, in spijt van alle drogredenen, die immer in de domper-fabrieken kunnen verzonnen worden. Dat dus die regel op het aanstaande congres algemeen ingang zal vinden, daaraan mag men twijfelen. Napels en Sardinien zijn, uit hoofde eener omwenteling, ingevolge besluiten van het Heilige Verbond, militair bezet; maar dat zulks niet is het gevolg der onbepaalde aanneming van den gemelden regel blijkt daaruit, dat Spanje, waar eene omwenteling tegen den wil der tijdelijke regenten is voorgevallen, ongmoeid is gelaten, en de sultan van Turkije geene hulptroepen tegen de grieken, die zich aan zijn gezag willen ontrekken, heeft ontvangen. Voorts weet men dat Engeland zelfs de algemeene beginselen, bij de bezetting van Napels en Sardinien opgelegd, heeft afgekeurd en Frankrijk zich daaromtrent niet heeft verklaard, maar tijdelijk is geweest. Napels en Sardinien zijn, volgens gegevene verzekeringen, allen bezet, om de rust van Europa te bewaren; daarmede heeft men genoegen genomen. Dit jaar moest er eene nadere bijeenkomst plaats hebben, om over de Italiaansche zaken beschikkingen te maken. Het schijnt derhalve, dat deze zaken het hoofd onderwerp van het congres zullen zijn, hetwelk te Weenen in tegenwoordigheid van ministers van Engeland en Frankrijk voorbereid, maar te Verona voleindigd zal worden, welligt buiten die ministers, en alleen in bijzijn van gezanten dier rijken, op het voetspoor der congressen van Troppau en Laijbach. Dat Spanje, waar nog onlangs zulke groote gebeurtenissen hebben plaats gehad, op het tapijt zal komen, is niet onwaarschijnlijk; maar wij voeden het hoogste ongeloof, dat tegen hetzelve eenige maatregelen zullen ondernomen worden, juist omdat de wil van het Spaansche volk [over het algemeen] is *voor* het tegenwoordige regerings stelsel; de zedelijke gesteldheid van Frankrijk, de voormuur van Spanje, strijdt met de begunstiging van zoodanige onderneming, en de staatkunde van

(*Het vervolg op de andere bladzijde.*)

Engeland niet schijnt te gedogen, om aan Rusland, Oostenrijk en Pruissen, *magt over Spanje* intewilligen. — Of het congres nog een verheven bij-oogmerk heeft, namenlijk om het lot van Griekenland ter harte te nemen is niet te berekenen. Mogt zulks het geval zijn! De christenheid zou er zich over verheugen. (*Arnh. Cour.*)

s' HERTOGENBOSCH den 31 Augustus. Heden morgen omstreeks kwartier voor 5 uren, had alhier een droevig ongelukkig plaats. Het vaartuig met welke men gewoonlijk de werklieden over de gracht dezer stad, de kleine Hekel genaamd, overbrengt, welke aan het 1e. parceel van het gegraven wordende kanaal van hier op Maastricht arbeiden, was eensklaps door de zwaarte en wel op het midden of diepste der genoemde gracht, gezonken.

Dadelijk werden alle mogelijke pogingen tot redding der ongelukkigen in het werk gesteld, doch, door de heerschende verwarring, welke hierbij plaats had, daarbij het groot aantal personen, [naar men verzekert, bevonden er zich wel 40 à 50 in genoemd vaartuig] welke zich in het water bevonden, zijn er, van alle deze ongelukkigen, nog vier omgekomen.

De eerste was zekere *Peter van de Wiel*, oud 22 jaren en geboortig van Loon op-Zand; de tweede was *Arnoldus van der Linden*, woonachtig te Oss en behoorende tot de 2de afdeeling, 3de bataillon, nationale Milicie, de derde was *Hendrik Kools*, van Ginneke, bij Breda, en de vierde is tot heden toe, nog niet herkend kunnen worden.

Reeds voor eenigen tijd heeft een dusdanig ongeluk plaats gehad, hetwelk echter gelukkiglijk van geene noodlottige gevolgen geweest is, doch men schijnt zich daaraan niet gestoord te hebben. Niettegenstaande de herhaalde waarschuwingen, welke men aan de arbeiders gegeven had, welke veelal op een en hetzelfde tijdstip wilden overvaren, wijl zij meestijds tot zoo lange in de stad vertoefden, als slechts mogelijk was en dan zich met alle haast naar hunne werkzaamheden begaven, gingen zij echter hierin voort, hetwelk dan ook heden, het meest tot bovengemelde gebeurtenis aanleiding gegeven heeft.

FRANKRIJK.

PARIJS den 31 Augustus. Het verslag van de procedure tegen de *carbonari* en zamenzweerers van la Rochelle en Saumur vervult steeds onze dagbladen. De advocaat generaal *Marchangij* heeft de gezworenen opmerkzaam gemaakt op het gewigt van het *Carbonarismus* hij heeft (zonder dat dit echter ten processe is gebleken) verzekerd, dat in den jare 1820 vijf en dertig prefekten op eenmaal het bestaan van dit geheim genootschap hebben aangekondigd. Hij meent voorts, dat deze secte in Frankrijk niet minder dan 60000 leden telt, welke bij hunne aanneming 5 fr. en maandelijks een fr. contributie betalen; - dat deze gelden ter beschikking staan van het besturend committé en door hetzelve worden gebruikt tot omkoopingen, bezoldigingen enz; dat het committé de gelden op eene voordeelige wijze uitzet, en dat in den beginne van dit jaar eene bank-operatie eene winst van verscheidene millioenen zoude hebben opgeleverd; welke overwinst het hoofdbestuur aanleiding zoude hebben gegeven tot het verordenen van eene algemeene beweging, zoo in 't oosten als 't Westen des Rijks, die ten gevolge moest hebben gehad de omverwerping van de thans bestaande orde van zaken.

De advocaat, welke *Baradère* heeft verdedigd, heeft onder andere aangemerkt, dat de algemeene beschuldigingen tegen de *carbonarie* de gezworenen in dezen niet ten liefdraad kunnen strekken; dat zij behooren uitspraak te doen op het geen ten processe bewezen is; hij meende wijders, dat omtrent *Baradère* het niet alleen niet was gebleken, dat hij aan eenig complot deel had genomen, maar zelfs niet, dat hij tot de *carbonarie* behoorde; — hij kwam terug op de aanhaling van den procureur generaal *Bellart*, welke het geciviliseerd Europa heeft vergeleken bij een zwaarlijvig persoon, die door eene beroerte werd bedreigd, en maakte menige aanmerking op dezelve; hij sprak ten slotte van de *Tempeliers*, welke men uit hoofde van gewaande misdaden, naar den brandstapel had geleid.

Andere advocaten, welke beschuldigden verdedigden, welke min of meer verdacht moesten voorkomen van te hebben behoord tot geheime genootschappen, hebben trachten te betoogen, dat net deelnemen aan de secte der *carbonarie*, alware zulks bewezen, op zich zelf geene misdaad is; — en dat men in allen gevalle van het complot tegen de regering niets heeft doen blijken, inzonderheid met betrekking tot de zoogenaamde centrale venta van Parijs — de heer *Merilhou* heeft de aanhaling van het openbaar ministerie, als of het *carbonarismus* zich zelfs tot in Griekenland had uitgebreid, opgenomen, en zijne meening te kennen gegeven, dat de afstammelingen van *Pericles*, het kruis omhelzende, het requisitoor van den heer *Bellard* niet behoefden aftewachten, om te gevoelen, dat zij ongelukkige mishandelde slaven waren.—

De generaal *Despinois*, beschuldigd door sommige aangeklaagden, van hen door bedreiging te hebben genoodzaakt tot lengenachtige bekentenissen, en als getuige ter ontlasting gedagvaard, heeft geschreven niet te kunnen overkomen uit hoofde zijner ambtsbetrekkingen.

Na de erkentenis van den generaal *Berton*, te Poitiers, dat hij *toevallig* den togt van Saumur mede heeft bijgewoond, en dat deze togt is ondernomen, niet om de tegenwoordige orde van zaken of de dynastie der Bourbons omverre te werpen, maar om aanleiding te geven tot eene beweging, welke de beginselen van het charter in hunne zuiverheid zoude herstellen, — is de openbare aandacht bijzonder gevestigd op het geen blijken zal van van het deel, 't welk de gedeputeerden, als *la Fayette*, *Foy*, *Constant*, *Keratry*, enz. aan deze beweging kunnen hebben gehad. — *Grandmênil*, die veel deswegens moet hebben gezegd, is en blijft voortvlugtig, maar *Beaudrier* is tegenwoordig en deze verklaart toch met *Grandmênil* bij *la Fayette* te zijn geweest. Aangenaamd, om optegeven, welk uitzigt *la Fayette* had [een man van 70 jaren, met een grijs hoofd, op krukken gaande en rijzig van gestalte] heeft *Beaudrier* verklaard, dat het een man was van 45 à 50 jaren, kort en dik, met zwarte bakkenbaarden.

Deze niet onbelangrijke verklaring heeft den president aanleiding gegeven, om *Wölfel* [die, veinzende deel te nemen in de gevoelens van *Berton*, tot welke hij door den voortvlugtigen *Grandmênil* toegang had gekregen, veel in het huis, in 't welk dezelve verborgen was, verkeerde] andermaal te roepen, ten einde te verklaren, dat *Beaudrier*, in tegenwoordigheid van *Delalande*, den eigenaar der woning, hem had gezegd, *het is jammer, dat die goede la Fayette op krukken gaat.* — *Beaudrier*, zoo wel als *Delalande*, hebben dit volstrektelijk ontkend, doch de president heeft *Wölfel* [die sedert de vangst van *Berton* tot officier is bevorderd] verzocht, de waarheid van zijne verklaring op zijn eerewoord als fransch officier te bevestigen, aan welk verzoek deze, zonder eenigzins te aarzelen, heeft voldaan.

Berton, die zegt geen oogmerk te hebben gehad tegen het bewind des Konings, is door eenen der medebeschuldigden, *Saugé* genaamd, aanmerkelijk bezwaard. — De laatste zegt, dat *Berton* hem in eene bijeenkomst heeft verzekerd, dat *la Fayette en Benjamin Constant zich aan het hoofd van het provisioneel Gouvernement bevonden.* [In de berigten der liberale heet het, dat, in tegenwoordigheid van *Berton* alleen aan *la Fayette*, als aan het hoofd staande van het provisioneel gouvernement is gesproken] De generaal ontkent het een in het ander.

In Nantes zijn den 26 ll. weder onlusten uitgebroken. Een man welke meermalen, uit hoofde van oproerigheid, is gevonnisd, heeft voor eene wacht van het regiment Zwitsers van *Bleuler*, geroepen *leve Napoleon* II; de commanderende officier heeft dien persoon in verzekerde bewaring genomen, doch de menigte heeft zich voor hem in de bres gesteld, en de Zwitsers beledigd. — De officier heeft volgehouden, en vervolgens een persoon, welke met eene rottingdegen naar hem sloeg, gevat. Daarna heeft hij zich genoodzaakt gezien zijne manschappen te doen laden; waardoor hij zijnen post en zijne gevangenen, tot de komst van meerdere troepen, heeft kunnen inhouden en bewaren. — Na nog menige beleediging van de de zijde eeniger belhamels, die zich onder het volk bevonden, is het den adjuncten van den maire gelukt, hetzelve uit een te doen gaan, zonder dat de soldaten tot het uiterste zijn gekomen. — Van de zijde der liberalen heeft men aangaande dit voorval nog geene berigten.

MENGELINGEN.

De *Logogriphe*, in ons vorig nommer geplaatst, is ons weldra door onderscheidene onzer lezeren, doch, het allereerst, opgelost door de leden van de Societeit, door hen opgegeven genaamd te zijn, *de Russische Kast*, en wel in het woord, ARMSTOEL.

RAADSEL.

Die mij *zelfstandig* wil gebruiken en ook zwoegen,
Zal, zeldzaam, bij zijn' naam mij als *bijvoeg'lijk* voegen.
Zelfstandig sta 'k met moed, het Vaderland steeds bij,
Bijvoeg'lijk vraag ik hulp, en toch veracht men mij.

N. V. B.

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 6 September 1822.

		Gl.	Ct.
Het Mudde Tarwe (meest nieuwe)		*f* 7:	50
——— Rogge	Oude		
	Nieuwe	3:	58
——— Gerst (winter)		00:	00
——— Boekweit		3:	12
——— Haver		1:	81
Fijn Tarwe Meel (per Ned. pond.)		00:	26
Grof ——— idem		00:	13
Boter idem		00:	52½
Aardappelen (Vat of Mudde		00:	00
't 2 Ned pond Fijn Tarwe Brood		00:	13
De 2 ——— Grof. idem.		00:	13
De 3 ——— Rogge Brood		00:	19
Het Ned. Pond Rundvleesch		00:	40
——— Kalfsvleesch		00:	45
——— Schapenvleesch		00:	50
——— Versch Varkenvleesch		00:	42½
——— Gerookt idem		00:	75
Het 500 pond Hooi		00:	00
——— Stroo (Rogge)		00:	00
Het 1000 Eiken Telhout		2:	85
——— Doof Hout		1:	80
De Kar Spaanders		2:	65
——— Struiken		2:	95
De 100 Mutsaard		2:	70

(30 in 't last.)

ADVERTENTIEN.

VERKOOPING.

JACOB VAN NAERSSEN, openbaar Notaris, residerende te Breda, daartoe benoemd bij Vonnis op rekwest gewezen door de Regtbank van Eersten Aanleg zitting houdende te Breda, de dato 22 Julij 1822, behoorlijk

(*Het vervolg op de kant van deze bladzijde.*)

geregistreerd, zal op den 12 September 1822, des avonds ten zeven ure in het Koffijhuis genaamd *het Hof van Holland*, bij J. van RIEL, in de Reigerstraat te Breda, op den voet, bij de Wet van den 12 Junij 1816 voorgeschreven, aan den meestbiedenden, publiek Veilen en op den 26 derzelve maand fin. Verkoopen.

Eerste Koop

Eene HUIZINGE, STAL, SCHUUR, HOF en ERVE, staande en gelegen te Breda, op de Boschstraat in den Gang achter de Huizinge van ouds genaamd *het Havenloopen*, en *den Boschvaan*, gekwoteerd wijk A. No. 592.

Bewoond wordende door *J. van der Linden*; en ten gebruike te aanvaarden half Maart 1823.

Tweede Koop

Twee WONINGEN, staande en gelegen als voor, aan de Noordzijde van den eersten Koop, gekwoteerd Wijk A, No. 593.

Zijnde met de week verhuurd.

De voors. twee Koopen zullen op den laatsten zitdag ook gecombineerd worden geveild.

Nog zal gemelde Notaris ten dagen en ure voors. publiek veilen en Verkoopen:

Eene HUIZINGE en ERVE, van ouds genaamd *de Melkkan*, en nu *de Stad Parijs*, staande te Breda, in de Korte Brugstraat Wijk D, No. 8.

In hure bewoond wordende door *Grasbeek*; aan te vaarden 1 November 1822.

Nog zal gemelde Notaris, ten verzoeke van M. DE VRIES, Houtkooper, wonende te *Dordrecht*, op Dingsdag den 17 September 1822, des voormiddags ten 10 ure, aan *de Haven* te Breda, publiek verkoopen:

Een aanzienlijke partij van diverse gezaagde DEELEN, RIBBEN, LATTEN en ander Timmerhout.

Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van gemelde Notaris.

*** Bij F. B. HOLLINGÉRUS PIJPERS, *Gekwalificeerd Kollekteur* der Koninklijke Nederlandsche Loterij, op de Groote Markt te Breda, zijn zoo geheele als gedeelten van Loten, voor de 6e klasse der 127ste Loterij, waarvan de trekking op Maandag den 16 September aanstaande, zal beginnen, te bekomen; als:

Heel Lot.	*f* 74 -	: 0
Half	37 -	: 0
Kwart	18 -	10 : 0
Achtste	9 -	5 : 0
Zestiende	4 -	12 : 8

Ten kantore voornoemd wordt ook generaal *Contraboek* gehouden en kan men zich *gratis* van eene generale Conditie voorzien.

Gedrukt te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.